

KAMIONOWANIE (7) *sb n*

kamionowanie (6), **kamienowanie** (1); kamionowanie *GroicPorz, BielKron, Mącz, SkarŻyw, ReszPrz, Calep*; kamienowanie *KromRozm II*.

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie); teksty nie oznaczają é.

sg N kamionowani(e) (2). ◇ G kamienowania (1). ◇ A kamionowani(e) (1). ◇ I kamionowaním (1). ◇ L kamionowaniu (1). ◇ pl A kamionowania (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

*Obrzucanie kamieniami, zabijanie kamieniami; lapidatio Mącz, Calep, Cn (7) : co fy z Ewányeliey á náuki Kryřtuřowej okázuye: gdy cudzołóźnicę mimo przykazánye zakonne od kámyenowánya wybáwił *KromRozm II* 14; *BielKron* 145; *Mącz* 184b; *Calep* 582a.*

*W połączeniach szeregowych (2): Szczęgo obaczyć możem/ iřz w tym powołániu/ zaráz Páwłowi S: vkazał Pan Chryřtus wřzytki prace/ męki/ kámionowánia/ bicżowánia/ głody/ zimná/ vbořtwo/ y inne dochody ná vrząd Apořtolřki *SkarŻyw* 82; *ReszPrz* 25.*

*Szereg: »miecż a kamionowanie« (1): A v Ezechielá Proroká řtrářzliwe á ogromne karánie cudzołóźnikow y cudzołóźnic ielřh náznáczone/ mieczem á kámionowáním. *GroicPorz* kk3v.*

Cf KAMIONOWAĆ